

כז:

עין משפט
נר מצוה

רבו א מיי פ"ד מהל' אצל
הלכה א טור ש"ע י"ד
ס' שז סעיף א ב:
רבה ב ג ד מיי פ"א
שם הלכה ה ופ"ו
מהלכות י"ט הלכה כב סמג
עשין ב ולאין עה טוש"ע
שם ס' תא סעיף ה:
רבה ה מיי פ"ג מהל'
אצל הלכה ג סמג
עשין ב טוש"ע י"ד ס' שז
סעיף א:

דל ר ז מיי שם הלכה ה
 סמג שם טווש"ע שם
 סעיף א בהג"ה וסעיף ב:
 דל ח ט מיי שם פ"ד
 הלכה ט סמג שם
 טווש"ע שם סי' שעח סעיף
 א:

דלג י ב מיי' שם פי"ד
הלכה י סמוג שם
טוש"ע שם סי' שמוג סעי'
א וסי' שסא סעיף 3:

הלכה [י] יא סמוג שם
טוש"ע שם סי' שלד סעיף
א:

דלד נ מיי שם הלכה יב
טוש"ע שם סעי' ד:

רבינו חננאל

[illegible]

בכפף ורקע ברגל. ח"י
לא יקלס לא במנעל ולא
בסנדל, מפני הסכנה. אמר
ר' יוחנן, אבל כיון שנענע
בכראשו, שוב אין המנחמין
רשאים לישב אצלו. ואמר
ר' יוחנן, הכל חייב חוץ
לעמוד לפני נשיא חוץ
מאבל וחולה. ואמר ר'
יוחנן, לכל אומר' להן
שבו חוץ מאבל וחולה.

אמר רב יהודה אמר רב כל בני העיר אסורין בימות המדא, ושלח לה שלשים לגיהון ולתספור עוד וראה את ארץ מוד לו בין כתיפיו. משלשה

(א) עי' בערוך ערך טפח ד'.

בכל

מאית דגרסי כליזה צבי"ת
בלובן (צינה דף כד.) וכמו

מכליץ (לעיל דף י.) ופירש
רחוקות זו מזו ומביא הא

בכליה והיו עניים
הכל מוציאין בכליכר
בראשונה היו מניחין
מזעים מתים והיו חולין
התקינו שיהיו מניחין
של חולי מעים חיים
את הכלים על גבי
חיות מתביישות הח
בבי כל הנשים מפני
בראשונה מטבילין
בין חיים מתביישין

על גב הכל מפני
קשה לקרוביו יותר
בן גמליאל ונהג קק
צאת בכל פשתן
ואז: אין מניחין את
הם וכל שכן חנוכה
בכנהא ספדיה לר
הזה וכבפניו דמי אמ
ביד קילום ברנל תנו
אמר רבי יוחנן " אב
אמר רבי יוחנן " הכ
וחנן " לכל אומרים
אבל יום ראשון אס
אנשים לא תאכל רב
אמר רב " מת בעיר
לדומתא שמע קול
אמר להו ליהו הנ
חבורתא איכא במתא
רב כל " המתקשה
היות בשיבבותיה ד
בשבכאי ביתירתא עליו
שלח לה אי צייתת
אמר לה תימנות
לסוף
לו אל תבדל למת יור
מים לבכי ושבעה
הקדוש ברוך הוא אי
הולד בלא

—אזיל בלא בני דכר

רב הונא כיון שעבר

ראה את עצמו כא
שבעה כאילו מונה
בנגדו בשוק: ולא ע

ת מדרשו בטל (מ) מיהו

הַיּוֹם וְלִתְּכֵם לְעַלְמֵי
דְּכָל יוֹם וְלִתְּכֵם לְעַלְמֵי
דְּכָל יוֹם וְלִתְּכֵם לְעַלְמֵי

ו. כולם ובש"ס דידן נמ

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

תים: על גבי נדוד מסות. הכלים שנשתמשו
ממאז ננגיעתן שהנדה מטמאה ננגיעתה אדם
יום מסביב. שפושין בהן מה שאין עושין
לקרוביו. בתכריכין טובים: לרדא. קנבוס:

שיהיו
 נבנים
 חוליו
 יישין
 בודין
 בילין
 דות.
 על
 חיות
 והיו
 אליו

פ' בראשונה היתה הוצאת המֶטָה
 וקרביו מניחין אותו ובורחין עד שבא
 צא בכלי פשתן * ונהגו העם אחריו
 נא נהוג עלמא אפילו ^א בצדא בר
 רב פפא ^ב * אין מועד בפני תלמיד
 בפניו אבל שלא בפניו לא איני והא
 פום נהרא אמר רב פפי ^ד יום שמועה
 לב דכתיב ^ה על שדים סופדים טיפוח
 ולם בסנדל אלא במנעל מפני הסכנה
 שוב אין מנחמין רשאין לישב אצלו
 גני נשיא חוץ מאבל וחולה ואמר ר'
 בל וחולה אמר רב יהודה אמר רב
 מדאמר ליה רחמנא ליחזקאל ^ז ולחם
 י סעודתייהו להרדי ואמר רב יהודה

בעשיית מלאכה רב המנונא איקלע
 חזא הנך אינשי דקא עבדי עבירותא
 לא שכתב איכא במתא אמרו ליה
 ישראי (ב) לכו ואמר רב יהודה אמר
 על מת אחר הוא בוכה ההיא איתתא
 שבעה בני מת חד מינייהו הוות קא
 לא תעבדי הכי לא אשגחה ביה
 וזודתא לאידך מית ומיתו כולהו
 ומיתא ^ג אל תבכו למת ואל תגדורו
 לו יותר מכשיעור הא כיצד ^ד שלשה
 גהויז ולתספורת מכאן ואילך אמר
 תר ממני ^ה בכו בכו להולך ^ו אמר רב
 לוי לא אזל לבי ^ז אבלא אלא למאן
 כי לא ישוב עוד וראה את ארץ
 ושנה בה רב הונא למעמיה ^ח דאמר
 ה הותרה לו הותרה לו סלקא דעתך
 לוי ^ט אבל שלשה ימים הראשונים
 בין שתי ^י (יריכותיו) משלשה עד
 זוית מכאן ואילך כאלו עוברת
 פני הכבוד: אמרי נהרדעי לא שנו
 אלא

מספורין בעשיית מאבחה. משמע דתחמוד
 ועלין ת"מ כדאמרינן פ' שני דתמוצות (דף ח'
 חבורתא מספקא ליה ועוד האריך רבי יצחק
 [שגרסין] לכבוס ועלמספורין ופירש מל"ה (ב'
 בארצו עוברת בננוו בשוק. עד י"א חש
 יא חזרת תעברה ולמה הדבר דומה לכבס חש
 אחד מן האמין שמת ידאגו כל האמין כו':
 מה

פן סעודותן להרדי. אמר רב יהודה אמר רב, מת בעי
והו לה שבעה בני, ומית חד מינייה, והוות מתקשה
יותר מכשיעור. אלא, כיצד, שלשה לבכי, ושבעה להספד,
לבי אבילי, אלא אמאן דשיכי בלא בני. כי לא שוי
אבל ג' ימים הראשונים, יראה עצמו כאילו חרב מנוחת
גשמים ברחוב לעולם מפני הכבוד. אמרי נהרדעי לא שנו

מסורת הש"ס

[illegible]

ורה אור השלם

על שְׂדִים סְפִידִים עַל
יְחִי חֲמֹד עַל גִּפֹּן פְּרִיָּה;
יִשְׁעִיהוּ לֵב יִבְרָא
הָאֵנָק דָּם מִתִּים אֲבָל
מִתְעַשֶּׂה פֶּאֶרָךְ חֲבוּשׁ
יִלְךָ תַעֲלִיקֵךְ תִּשְׁמִים
גִּלְיָן וְלֹא תַעֲטָה עַל
עַל וְלֹחַם אֲנָשִׁים
אֲבָל: יִחוּקָל כִּי דוּ
אֵל תִּבְנוּ לְמַת וְאֵל
דִּי לוּ כְּבוֹ כְּבוֹ לְהוֹלֵךְ
לֹא יָשׁוּב עוֹד וְיִאָּהֶה
תִּאֲרָץ מוֹלַדְתָּ:
יִרְמִיָּהוּ כִּי יִבְרָא

הגהות הב"ח

תז"מ ונ"ב ס"א להור:

גליון הש"ס

ס' ד"ה בבליבה וכו'.
יאין רחיה להא דאמר
צ"צ ד' טו ע"א:

מוסף רש"י

מטבילין אלן
 ילן אלן הכלם
 לים למיה
 דרות חיות
 שפליש
 זייש
 יתמן קל משוין
 קשהש
 קרוביו
 נכלים קירם
 וסקוקם (כתובות)
 ברדרא בר זוזא
 קנזם שאמי שז
 המתקשה
 מו יורתי
 על מדמי
 לבי
 שוין
 לפי שלם היה ורמ
 מלמוד (רשב"ם)
 קטן
 נעשית
 דומה
 עיני
 ערביין ובעיז
 סוטה כב